

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/338/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

197/2012. (V. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. május 4-én előterjesztett **panaszát** a 2012. május 23-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványán terjesztette elő a panaszát, amelyet 2012. május 9-én fax útján is megerősített.

Beadványában előadja, hogy „tengizi áldozatok betegellátásával kapcsolatban” több alkalommal tett már bejelentést a rendőrségen, például Egerben, Budapesten, de érdemi intézkedés az ügygel összefüggésben nem történt. A panaszos utal rá, hogy az áldozati törvény (értsd: a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény) szerint a tengizi munkásoknak azonnali segélyeket kellene kapniuk, de ez nem történik meg, és a hatóságok egyszerűen nem tartják bűncselekménynek, ha az orvosok meghamisítják a diagnózisokat, leleteket, véleményeket és a tengizi beteg nem kapja meg a megfelelő anyagi, lelki, testi ellátást, ami az Alkotmány és az Alaptörvény alapján is megilletné.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos a panaszában egy betegjogokkal foglalkozó közalapítvány vezetőjével kapcsolatos kifogásait is leírja, minthogy azonban panaszának ezen része a rendőrséggel semmilyen összefüggésben nincs, a részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

A panaszos azt gondolja, hogy a volt és a jelenlegi rendőrség sem teszi a dolgát esküjéhez méltóan, ahogyan az orvostársadalom sem, így valamennyien társtettesek lettek a fent hivatkozott gyilkosságok végrehajtásában.

Utal a panaszos arra is, hogy panaszában nem írt ügyszámokat és rendőrségi szerveket sem jelölt meg, mert az ügy kapcsán számos érintett szervet és települést meg lehetne jelölni.

A fentiek alapján azt kéri a panaszos a Testülettől, hogy ha valóban független, és kész igazságosságon alapuló jogrendszert alkalmazni az ügyben, keressék fel a rendelkezésre álló iratok átadása érdekében, mivel azokat postai úton nem tudja megküldeni.

II.

A panaszos beadványa kapcsán mindenekelőtt szükséges tisztázni a Testület hatáskörére irányadó szabályokat. A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A konkrét esetben a panaszos beadványa alapján egyértelműen megállapítható, hogy sérelmei általa korábban tett feljelentések alapján indult büntetőeljárásokkal, azok keretében a rendőrség által végzett – illetve elmulasztott – nyomozási tevékenységgel kapcsolatosak. Panasza nem tartalmaz ugyanakkor előadást vagy utalást olyan jellegű rendőri intézkedésre, amelyet a rendőrség az Rtv. szabályai szerint hajt végre.

A panaszos sérelmeivel kapcsolatosan a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

A büntetőeljárásban közreműködő hatóságok tevékenységét – így a rendőrség nyomozati feladatainak végrehajtását – nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX.

törvény (a továbbiakban: Be.) szabályozza. Ennek 193. §-a rendelkezik arról, hogy a nyomozás iratait az érintettek mikor és hogyan ismerhetik meg. A nyomozó hatóság cselekményeivel – vagy azok elmulasztásával –, illetve határozataival szemben a Be. 195. és 196. §-ai szerint lehet jogorvoslattel élni.

Figyelemmel az Rtv. és a Be. vonatkozó rendelkezéseire és a panaszolt jogsértés jellegére, megállapítható, hogy a Testület jelen ügy kapcsán a büntetőeljárásban közreműködő szervek Be. szerint végrehajtott tevékenységét nem vizsgálhatja.

A Testület a fentiek alapján – mivel tehát a panaszban foglalt sérelmek elbírálására nincs hatásköre – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. május 23.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag